

Barndommens land

Af *Walther Nielsen-Refs*, Trige ved Aarhus

Mens jeg skrev min bog »Thy på Landkortet og vejen til Damaskus«, som først og fremmest beskriver en drengs opvækst i Sydthy i 50'erne og begyndelsen af 60'erne, fandt jeg ud af, at jeg kunne huske så mange ting, som jeg aldrig havde troet, jeg kunne huske. Og at der ikke var noget som lugte og dufte, der fik mig til at huske ting, som ellers forlængst var glemt. Sådan tror jeg, at mange mennesker har det. Det var før, vi begyndte at ryge.

I København havde jeg flere onkler og tanter, som boede i Tordenskjoldsgade tæt ved Det Kongelige Teater. Alle opgangene dér lugtede helt fantastisk af et eller andet; altid af København.

Men ellers: En hest lugtede af hest, en ko af ko, en gris af gris og en mødding af mødding. Det gik bare lige ind. Min morfar og mormor, Per og Elisabeth Clemmensen boede i Visby lige ned mod Limfjorden. Jeg kan huske deres udendørs das med tremmedør. Det er underligt. Jeg syntes, det lugtede vildt dejligt dér.

Alle blomster duftede af deres duft. Det var før de duftløse blomster blev opfundet. Græsset lugtede vidunderligt af græs, og hvor var det himmelsk at gå rundt i eller ligge ved en blomstrende kløvermark. Og skovbundens blomster og nyslået hø, det var berusende.

Den pæne stue, hvad lugtede den altid af? Jo, noget hengemt, for den blev jo ikke sådan brugt til daglig. Et spisekammer lugtede af spisekammer og køkkenerne af bøv og kål og af gas inde i byerne. Det var jo længe før, emhæterne kom til.

Og soveværelserne, ja de var præget af en blanding af fugt og mølkugler og duften af helt nyvasket og nyrullet sengetøj. Og når man åbnede skufferne i skabene derinde, duftede det lifligt af lavendel.

Det er sjovt, man kunne også lugte folk. Idag vasker man sig nok meget mere. Dreufuss var

Walther Nielsen-Refs.

der een, der blev kaldt. Han boede i mange år alene nede i Dover Skov i en udrangeret jernbanevogn. Han var ofte inde for at købe skrå og snus i vores forældres tobaksforretning. Der var vist langt imellem, at han var i bad! - Når folk havde været hos barbereren, havde man altid Esprit de Valdemar i næsen, og da vi drenge begyndte med anderumpe, kunne man tydeligt lugte al vores Brylcreme. Skuespilleren Preben Mahrt med overskægget reklamerede for den i biograferne. Endelig kunne man også lugte meget nyvasket. Det gjorde bønderne og karlene altid, når de kom ind til byen fredag aften. De ville jo ihvertfald ikke lugte af land.

Walther Nielsen-Refs' bog kan stadig købes hos de lokale boghandlere i Thy.